

ตะคร้อ

Schleichera oleosa (Lour.) Merr.

ชื่ออื่น

กาซ้อ กาซ้อง คู้ย (กะเหรี่ยง - กาญจนบุรี); ค้อ (กาญจนบุรี); ค้อส้ม (เลย); มะเคาะ มะโจ๊ก (ภาคเหนือ); เคาะ (นครพนม, พิษณุโลก); เคาะจ๊ก (ภาคเหนือ); ซะอู่เสก (กะเหรี่ยง - แม่ฮ่องสอน); ตะคร้อไซ้ (ภาคใต้, ภาคตะวันตก); ปันร้ว (เขมร - สุรินทร์); ปันโรง (เขมร - บุรีรัมย์)

ชื่อสามัญ

Ceylon oak

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้น ขนาดใหญ่ ผลัดใบ สูงถึง 25 เมตร ใบ ใบประกอบขนนกปลายใบคู่ มีใบย่อย 2 - 4 คู่ ใบย่อยคู่บนขนาดใหญ่กว่าคู่ล่าง รูปไข่หรือแกมรี ปลายใบเรียวแหลม โคนใบไม่สมมาตรถึงทู่ ดอก ออกเป็นช่อห้อยลงจากปลายกิ่งหรือซอกใบ ยาวถึง 20 เซนติเมตร ดอกย่อยขนาดเล็ก กลีบรองดอกรูปไข่ถึงรูปสามเหลี่ยม มี 4 - 6 กลีบ ไม่มีกลีบดอก เกสรผู้ 5 - 9 อัน ยาวพ้นกลีบดอก ผล รูปทรงกลมหรือรูปไข่ กว้าง 1.5 - 2.5 เซนติเมตร สีเขียวสดแล้วเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเมื่อแก่ ปลายผลเป็นติ่งแหลม เมื่อสุกเนื้อในสีเหลือง มี 1 - 2 เมล็ด

การกระจายตัวตามธรรมชาติ

พบได้ตามป่าผลัดใบ ป่าดิบเขา และตามป่าเบญจพรรณทั่วไป

การใช้ประโยชน์

งานสมุนไพร เนื้อไม้ใช้ก่อสร้าง และพิธีกรรมทางศาสนา

ช่วงการออกดอก/สีดอก

ออกดอกช่วงเดือนมีนาคม - เดือนเมษายน ให้ดอกสีเขียวอ่อนหรือแกมเหลือง